

DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 16. Miechów, dnia 18. listopada 1915.

1.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915,

dotyczące przymusowego zarządu i nadzoru nad przedsiębiorstwami przemysłowemi i rolnemi.

§ 1.

Ustanowienie zarządu przymusowego lub nadzoru.

Dla strzeżenia interesów Monarchii austryacko-węgierskiej lub austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce, lub innych interesów publicznych może Jeneral-Gubernator postawić pod zarząd przymusowy lub nadzór przedsiębiorstwa przemysłowe lub rolne, zwlaszcza fabryki, kopalnie, banki, zakłady kredytowe, towarzystwa ubezpieczeń i t. d. oraz filie, ajentury lub składy towarów takich przedsiębiorstw.

Zarządców przymusowych lub nadzorców mianuje i odwołuje Jeneral-Gubernator, lub za jego upoważnieniem Komendant obwodu.

Zarządcy przymusowi lub nadzorcy mają czuwać, by przedsiębiorstwo nie było prowadzone w sposób sprzeczny z interesami, określonymi w pierwszym ustępie.

§ 2.

Przedsiębiorstwa leżące częściowo na obszarze okupowanym.

Jeżeli zakłady lub posiadłości przedsiębiorstwa leżą tylko po części na obszarze okupowanym, rozciąga się zarząd przymusowy lub nadzór tylko na te części.

Jeżeli siedziba przedsiębiorstwa lub kierownictwo części postawionych pod zarząd przymusowy lub nadzór nie znajdują się na obszarze okupowanym, winno przedsiębiorstwo w terminie wyznaczonym przez Jeneral-Gubernatora ustanowić dla tych części przedsiębiorstwa własne kierownictwo z siedzibą na obszarze okupowanym i dostarczyć mu wszystkich materyałów, potrzebnych dla kontroli dotychczasowego kierownictwa i jego dalszego prowadzenia.

§ 3.

Ogłoszenie zarządu przymusowego lub nadzoru.

Postawienie przedsiębiorstwa pod zarząd przymusowy lub nadzór i wejście w życie tego zarządzenia będą ogłoszone w dzienniku rozporządzeń Jeneral-Gubernatorstwa i w dziennikach urzędowych odnośnych Komend obwodowych z podaniem siedziby przedsiębiorstwa lub kierownictwa, ustanowionego w myśl § 2, oraz nazwisk i miejsc zamieszkania zarządców przymusowych lub nadzorców.

§ 4.

Dochodzenia wstępne.

Dla stwierdzenia, czy zarząd przymusowy lub nadzór jest co do pewnego przedsiębiorstwa potrzebny, może Jeneral-Gubernator zarządzić zbadanie ksiąg, papierów i innych materyałów handlowych przedsiębiorstwa i wdrożyć wszelkie potrzebne dochodzenia.

Każdy jest obowiązany udzielić wyjaśnień co do stosunków obrotowych i handlowych przedsiębiorstwa.

§ 5.

Specyalne obowiązki i prawa zarządcy przymusowego.

Zarządca przymusowy obejmuje odpowiedzialne kierownictwo przedsiębiorstwa lub jego części, położonych na obszarze okupowanym. Zapasy kasowe, księgi, papiery i inne materyały handlowe, dotyczące przedsiębiorstwa lub jego części położonych na obszarze okupowanym mają być oddane zarządcy przymusowemu.

Zarządca przymusowy jest wyłącznie uprawniony do przeprowadzania czynności prawnych, dotyczących wszelkich części majątku przedsiębiorstwa. Prawo to odjęte jest na czas trwania zarządu przymusowego wszystkim innym osobom, a zwłaszcza właścicielowi, kierownikowi, radzie nadzorczej, walnemu zgromadzeniu i innym organom przedsiębiorstwa, o ile Jeneral-Gubernator nie przyzna im pod tym względem pewnej ingerencyi.

§ 4, ustęp końcowy, znajduje zastosowanie.

§ 6.

Specyalne obowiązki i prawa nadzorcy.

Nadzorcy służy prawo badania zapasów kasowych, ksiąg, papierów i innych materyałów handlowych przedsiębiorstwa; wolno mu wstępować do wszystkich lokali przedsiębiorstwa i przesłuchiwać funkcyonaryuszy co do stosunków obrotowych i handlowych; nadzorca może wstrzymywać wszystkie zarządzenia, dotyczące interesów przedsiębiorstwa, zwłaszcza dyspozycye majątkowe i zawiadomienia w sprawach interesów aż do rozstrzygnięcia przez Jeneral-Gubernatora.

Właściciel, kierownik i inni funkcyonaryusze przedsiębiorstwa obowiązani są ułatwiać czynności nadzorcy, przedkładać mu żądane materyały handlowe, umożliwiać wstęp do lokali przedsiębiorstwa i wzywać podwładnych w celu przesłuchiwania.

§ 4, ustęp końcowy, znajduje zastosowanie.

§ 7.

Koszta zarządu przymusowego i nadzoru.

Koszta zarządu przymusowego lub nadzoru ponosi przedsiębiorstwo.

Pobory zarządców przymusowych lub nadzorców wyznacza Jeneral-Gubernator.

§ 8.

Odpowiedzialność.

Prawo pociągania do odpowiedzialności zarządcy przymusowego lub nadzorcy przysługuje Jeneral-Gubernatorowi lub upoważnionemu do tego Komendantowi obwodu.

Składanie nadwyżek dochodu na rzecz uprawnionych i ich zarząd odbywają się według wskazówek Jeneral-Gubernatora i będą zawsze podane do wiadomości uprawnionych.

§ 9.

Postanowienia karne i przymusowe.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia — o ile nie mają być ścigane przez sądy wojskowe lub zwykłe — będą karane przez Komendanta obwodu grzywną do dwóchkroćstutysięcy koron lub aresztem do pięciu lat. Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do stutysięcy koron.

Jeżeli przedsiębiorstwo uchyla się w całości lub częściowo z pod zarządu przymusowego lub nadzoru, oraz w razie przekroczenia przepisów § 2 może Jeneral-Gubernator zarządzić zamknięcie całego przedsiębiorstwa lub części, o które chodzi.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20. września 1915.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915

o środkach karnych za podbijanie cen.

§ 1.

Kto przy zakupnie lub sprzedaży towarów ogólno-użytkowych w celach zarobkowych postępuje w ten sposób, że podwyższa swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskuje cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia, będzie karany grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy koron.

§ 2.

Kto zbiera lub skupuje zapasy przedmiotów ogólno-użytkowych lub ogranicza ich wytwarzanie lub hanhandel tymi przedmiotami,

kto utrudnia frekwencyę targową, skupuje od handlarzy targowych poza targami, lub w inny sposób wpływa ujemnie na ruch targowy towarami ogólno-użytkowymi,

kto rozsiewa nieprawdziwe wieści lub używa innych środków dla wprowadzenia w błąd,

a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabycie środków do życia,

będzie karany grzywną do dwudziestu tysięcy koron, lub aresztem do jednego roku. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

§ 3.

W wypadkach §§ 1 i 2 można orzec w wyroku utratę uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów, a w wypadku § 2 ust. 1, także konfiskatę zapasów.

Każdy prawomocny wyrok będzie ogłoszony w dzienniku urzędowym Komendy obwodowej.

§ 4.

Badanie i karanie porucza się urzędnikowi sędziowskiemu, delegowanemu przez Komendę obwodową, który rozstrzyga jako sędzia samoistny na podstawie opinii przynajmniej jednego przywołanego rzeczoznawcy.

Przeciw wyrokowi sędziego można wnieść zażalenie do sądu Komendy obwodowej.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20. września 1915.

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 15. września 1915,

o karach za stawianie przeszkód służbie publicznej lub przedsiębiorstwu publicznemu.

§ 1.

Kto w zamiarze stawiania przeszkód robotom w służbie c. i k. Zarządu wojskowego lub w przedsiębiorstwie przez ten Zarząd prowadzonym lub chronionym, albo ruchowi kolei żelaznej lub przedsiębiorstwa żeglugi,

1. uszkadza środki ruchu lub urządzenia dla utrzymania ruchu lub usuwa je od użycia lub

2. działa na drugiego zapomocą nastraszenia lub gwałtu, aby uskutecznić, rozszerzyć lub gwałtem przeprowadzić zmowę, zmierzającą do urzeczywistnienia zamiaru określonego w ustępie pierwszym, lub

3. wzbrania się wykonać w całości lub częściowo powierzoną sobie robotę albo uchyla się od niej lub

4. wykonuje powierzoną sobie robotę w sposób, który może utrudnić służbę lub ruch przedsiębiorstwa,

będzie karany aresztem do trzech lat — o ile nie ma zastosowania surowszy przepis wojskowych ustaw karnych. W wypadkach oznaczonych pod 1 i 2 można obok kary aresztu nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

§ 2.

Do przeprowadzenia dochodzenia i karania powołany jest sąd c. i k. Komendy obwodowej w sądowem postępowaniu polowem.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20. września 1915.

4.

Gubernatorskie roki urzędowe.

Jego Ekscelencya Pan Jenerał-Gubernator Eryk baron Diller będzie co miesiąca odbywał roki urzędowe gubernatorskie.

Te roki urzędowe służą następującym celom:

1. osobiste porozumiewanie się z Komendantami obwodu,

2. zapoznawanie się z wybitnemi osobistościami,

3. słuchanie próśb i zażaleń ludności i przyjmowanie ewentualnych deputacyi.

Roki urzędowe będą odbywały się w Kielcach dla obwodów:

Miechów, Busk, Pińczów, Olkusz, Dąbrowa, Jędrzejów, Włoszczowa i dla Zarządu Klasztoru na Jasnej Górze.

Na rokach tych może każdy się jawić.

Godziny przyjęć: 10—12 wpołudnie i 2—5 po południu.

We wtorki i piątki udziela Pan Jeneralny Gubernator w Lublinie nadal audyencyi.

Pierwsze roki urzędowe odbyły się w dniu 13. listopada 1915.

5.

Wizowanie paszportów we Lwowie i Rozwadowie.

Do podróży do obszarów Polski pozostających pod zarządem wojskowym austryacko-węgierskim potrzeba w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 25. sierpnia Dz. rozp. Nr. 35 wykazania się paszportem, odpowiadającym najnowszym przepisom wydanym w styczniu b. r. dla obywateli austryackich (t. j. zaopatrzonym fotografią i własnoręcznym podpisem),

który wyraźnie wystawiony być musi na kraje okupowane i musi zawierać cel i powód podróży.

Nadto musi być paszport zaopatrzony wizą Naczelnej Komendy armii (Naczelnej Komendy etapowej) lub Ministerstwa wojny, albo też wizą urzędu dla wizowania paszportów przy Komendzie twierdzy w Krakowie lub w Szczakowej.

Ponieważ osobiste jawienie się w powyższych miejscach wizowania paszportów szczególnie przy podróżach z Galicyi wschodniej i środkowej a także i z Węgier północnych połączone jest z pewnemi trudnościami i niedogodnościami, urządziła Naczelna Komenda Armii celem ożywienia ruchu gospodarczego Monarchii z krajami okupowanymi i ułatwienia nawiązania stosunków handlowych dwie nowe Ekspozytury wizowania paszportów a to przy Komendzie miasta we Lwowie i Rozwadowie.

6.

Uregulowanie handlu ziemniakami.

1. Handel ziemniakami w obrębie obwodu nie podlega żadnym ograniczeniom.

2. Cena maksymalna wynosi koron 5 w miejscu produkcyi.

3. Wywóz z obwodu:

a) Wywóz do innych obwodów jest bez specyalnego zezwolenia dozwolony. Przy wywozie koleją należy się na czas zwrócić do Komendy obwodowej o pozwolenie ładowania. Pozwolenie to może być obecnie z powodu braku wagonów tylko w wyjątkowych wypadkach udzielone.

b) Wywóz do austro-węgierskiej monarchii.

Pozwolenie na wywóz można uzyskać w jeneralnem gubernatorstwie w Lublinie. Na podstawie tego pozwolenia należy się zwrócić do Komendy obwodowej o pozwolenie ładowania. Komenda obwodowa dostarcza wagonów i wystawia potrzebne dokumenta na wywóz.

4. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo zajęcia zbędnych ziemniaków za cenę maksymalną dla swoich celów, lub dla innych wojskowych lub cywilnych władz, mających pozwolenie na wywóz ziemniaków z obwodu miechowskiego.

Jeżeli odległość miejsca produkcyi od miejsca ładowania wynosi mniej niż 10 kilometrów, cena maksymalna rozumie się od miejsca ładowania. Jeżeli producent sam ziemniaków nie odstawia, zostaną własne koszta odciągnięte od ceny maksymalnej 5 kor., n. p.:

Ziemniaki producenta znajdują się 9 kilometrów od stacyi kolejowej (zakładu suszenia ziemniaków albo miejsca dostawy). W tym wypadku otrzyma producent, jeżeli ziemniaki zostaną odstawione przez podwody dostarczone przez wojsko cenę maksymalną kor. 5 mniej własne koszta transportu.

Jeżeli odległość miejsca produkcyi od miejsca ładowania wynosi więcej niż 10 kilometrów, otrzyma producent za każdy kilometr powyżej 10 kilometrów wynagrodzenie 10 halerzy, n. p.:

Przy odległości 17 kilometrów można przyznać za każdy kilometr powyżej 10 km. 10 halerzy ponad cenę maksymalną kor. 5; w tym wypadku 5 koron więcej 7 razy 10 równa się 5.70 koron za 1 q loco stacya kolei lub statku. Przy odległości n. p. 30 km. wynosiłaby cena za 1 q koron 7 loco stacya. Przy transporcie przez treny wojskowe zniżka ceny jak w pierwszym przykładzie.

5. Wobec wielkiej ilości ziemniaków zbędnych wzywa się producentów, aby w ich własnym interesie sprzedawali jaknajwięcej ziemniaków Komendzie obwodowej i osobom mającym pozwolenie wywozu i ładowania, ponieważ tylko przez racyonalne wykorzystanie czasu do pierwszych mrozów można zbiór ziemniaków zużytkować.

7.

Kontyngenty dostawy zboża.

Następujący rozkaz został wydany do wójtów wszystkich gmin:

1. Kontyngent:

Po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, Nr. 20, z dn. 27. czerwca 1915, przepisuje się włościanom gminy następujące ilości zboża (Tabela) do dostarczania do najbliżej położonych c. i k. magazynów zbożowych.

2. Wykonanie.

Każda gmina otrzymuje niniejszem przydział swego kontyngentu, co do dostarczania zboża. Jako jedna czwarta tego kontyngentu musi być dostarczony o w i e s.

Co do reszty trzech czwartych, można dostarczyć pszenicy, żyta, jęczmienia, lub prosa.

3. Terminy dostawy:

I. T e r m i n:

1/3 kontyngentu ma być najpóźniej do 20. grudnia 1915.

II. T e r m i n:

1/3 kontyngentu ma być najpóźniej do 15. lutego 1916.

III. Termin:

1/3 kontyngentu ma być najpóźniej do 30. marca 1916, dostawioną.

W jednym terminie można więcej, zaś nigdy i żadną miarą mniej dostawić, niż wyżej przepisano.

4. Rozdział kontyngentu.

Rzeczą wójta jest rozdział kontyngentu między wsi, rzeczą sołtysa każdej wsi między włościan.

Każdy sołtys ma wójtowi nadesłać wypełnioną listę dostawy, podpisaną przez włościan swej wsi.

Odpis tej listy zatrzymuje u siebie wójt. Oryginalną listę należy nadesłać c. i k. Komendzie obwodowej przez posłańca, — o ile to dotychczas jeszcze nie nastąpiło, do dni trzech.

5. Pokwitowanie i zapłata dostaw.

Magazyny potwierdzają dostawę za pomocą certyfikatów, które sołtysi mają zbierać i każdej soboty nadsyłać wójtowi; wójt ma dostawę wpisać do listy.

Kontyngent musi w każdym razie w całości być pokryty.

Zapłata następuje za pokwitowaniem magazynów zaraz w gotówce, przez Kasę c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie, wedle cen ustanowionych.

Dla prosa ustanowiono cenę maksymalną w ilości kor. 36 za 1 cetnar metryczny.

6. Postanowienia karne.

Niedopełnienie, lub dopełnienie nie w czasie należytym obowiązku dostawy, będzie karanem kwotą koron 30, za każdy cetnar metryczny niedostarczonego zboża.

Gdyby wójtowie żądali bliższych wyjaśnień, mają osobiście zwrócić się w tej mierze do c. i k. Komendy obwodowej.

Równocześnie zostały wszystkim majątkom przepisane indywidualne kontyngenty dostawy zboża.

Grzywny za niedopełnienie lub dopełnienie nie w czasie należytym obowiązku dostawy wynosi i dla majątków koron 30 za każde 100 kg. niedostarczonego zboża.

Zwraca się jaknajdobitniej uwagę, że tak terminy jak i przepisane ilości zboża muszą być dokładnie przestrzegane.

Przy dostawie mąki zamiast zboża na kontyngent pozostaje producent a nie młynarz odpowiedzialnym za dostarczoną ilość; producenci powinni przeto w ich własnym interesie się o to starać, aby otrzymać od magazynów certyfikaty odbioru mąki dostarczonej przez młyn.

Tabela.

Kontyngenty.

Gmina	Łączna ilość cetn. metr., którą należy dostarczyć:	z tej do pokrycia owsem
Gruszów	2568	642
Igołomia	1402	350
Iwanowice	4796	1199
Kacice	3623	906
Klimontów	3874	969
Koniusza	5287	1322
Kowala	3537	884
Kozłów	7401	1850
Książ-Wielki	5059	1265
Luborzyca	2667	666
Lętkowice	2511	628
Miechów-Jaksice	4030	1007
Miechów	180	45
Michałowice	3320	830
Niedźwiedź	3951	988
Nieszków	2211	553
Pałecznica	2023	506
Proszowice	519	130
Racławice	3326	831
Rzerzuśnia	7144	1786
Słomniki	215	54
Tczyca	4622	1155
Wawrzeńczyce	2033	508
Wierzbno	4473	1118
Zagórze-Wielkie	4790	1198

1 cetnar metryczny = $6^1/_4$ puda.

1 pud = 16 kilogramów.

8.

Nieuprawnione zakupna.

Nikt nie jest obecnie uprawnionym do zakupywania zboża dla c. i k. magazynów zbożowych.

Pozwolenia takiego rodzaju unieważnia się obecnie bez wyjątku. Osoby, które twierdzą, że zakupują zboże dla magazynów, należy odstawić do najbliższego posterunku żandarmeryi lub straży skarbowej.

9.

Sprzedaż tytoniu.

Zmieniając postanowienie zawarte w dzienniku urzędowym Nr. 12. punkt 6. ustęp 2. dozwala się dotychczasowym handlarzom tytoniu sprzedawać pozostałe jeszcze zapasy tytoniu do dnia 31. grudnia 1915.

Od dnia 1. stycznia 1916 mogą trudnić się handlem tytoniu tylko te osoby, które posiadają koncesyę wystawioną przez Komendę obwodową po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 26. lipca 1915.

10.

Kara.

Wyrokiem c. i k. Sądu obwodowego w Miechowie z dnia 30. października 1915 U. $\frac{152/15}{4}$ zostali skazani: 1. Franciszek Mielewski, włościanin i 2. Stefan Ufniarski, pisarz gminny, obaj z Pałecznicy, na grzywnę po 100 K. każdy, a mianowicie pierwszy za wykroczenie z art 29 u. k. popełnione przez to, że wbrew zarządzeniu c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie podjął w kasie tejże Komendy kwotę 100 K. z kwitu rekwizycyjnego opiewającego na nazwisko Ludwika Marca, drugi zaś za współwinę w tem wykroczeniu, popełnioną przez to, że czyn ten radą swą urządził i do wykonania jego przez zaopatrzenie kwitu klauzulą tożsamości się przyczynił.

Wobec tego, iż Stefan Ufniarski postępowaniem swojem poniżył powagę służby publicznej, uwalniam go z urzędu pisarza gminnego w Pałecznicy.

Równocześnie powierzam czynności pisarza gminnego w Pałecznicy pisarzowi Józefowi Przeniosło z Prandocina, który urząd ten ma natychmiast objąć.

11.

Rodziny rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych.

Członkom rodzin rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, którzyby pragnęli udać się do obszarów Rosyi nieobsadzonych przez sprzymierzone wojska, umożliwi się podróż przez państwa neutralne.

Te osoby zatem, któreby chciały udać się do swoich krewnych w Rosyi mają wnieść odpowiednie podania do Komendy obwodowej, w których mają podać swój wiek i wymienić dokładnie przebywającą w Rosyi głowę rodziny.

12.

Kolejowe przesyłki wagonowe.

Odbiorcy kolejowych przesyłek wagonowych obowiązani są w przeciągu 6 godzin (licząc od godziny 8 rano do godziny 6 wieczorem) po otrzymaniu odnośnego awiza, wagon wyładować, gdyż w przeciwnym razie będą obowiązani do zapłacenia należytości składowej po 40 h. za każdą godzinę zwłoki.

Jeżeli odbiorca kilku przesyłek wagonowych, z powodu braku wozów nie jest w możności w terminie powyższym towary wyładować, obowiązany jest przez zastosowanie odpowiednich środków, np. wystawienie szop składowych (w porozumieniu się z Komendami kolejowemi lub naczelnikami stacyi) postarać się o jaknajszybsze wyładowanie wozów.

13.

Ruch wozów w nocy.

Ruch wozów ciężarowych, ładownych czy podróżnych jest wzbroniony na wszystkich gościńcach i drogach tutejszego obwodu od zmroku aż do świtu, stosownie do każdej pory roku.

Przekroczenia tego zakazu karane będą zajęciem towaru, względnie koni przy próżnych wozach a następnie dotkliwą grzywną.

Wójtowie i sołtysi mają ten rozkaz ogłosić ludności w sposób w miejscu używany.

14.

Przepisy drogowe.

Zdarza się jeszcze bardzo często, iż pomimo rozkazu ogłoszonego w ustępie 14 dziennika urzędowego Nr. 12, tutejsi mieszkańcy jeżdżą po niewłaściwej stronie drogi i niewłaściwie wymijają.

Wboec tego przypomina się ludności, iż na drogach należy jechać lewą stroną drogi, na lewo wymijać, a na prawo przeganiać.

W interesie ludności (osobiste bezpieczeństwo) leży stosować się ściśle do tego rozporządzenia.

Nad wykonaniem tego rozkazu mają czuwać naczelnicy gmin i Żandarmerya; o przekroczeniach należy donosić Komendzie obwodowej.

15.

Opłaty targowe.

Upoważnia się niniejszem Magistrat w Miechowie do pobierania następujących, już przed wojną pobieranych opłat:

I. za przejazd pustych lub naładowanych wozów przez miasto, codziennie od każdego konia lub wołu po . . . . 6 hal.

Wolne od opłaty są: wszystkie wozy używane

przez wojsko, podwody księży z przenajświętszym Sakramentem i wozy gospodarcze mieszkańców miasta za wyjątkiem dowozu towarów.

II. Za przegon bydła każdodziennie:
a) od każdego konia i każdej sztuki bydła po . 4 hal.
b) od każdej owcy, kozy i świni po . . . . . 2 hal.

III. Za wynajęcie miejsc na rynku podczas dni targowych płacą każdorazowo:
a) szewcy . . . . 20 hal.
b) krawcy i stolarze meblowi . . . . 1 kor.
c) rzeźnicy . . . . 50 hal.
d) sprzedający towary łokciowe i galanteryjne po . . . . 50 hal.
e) blacharze, garncarze, sitarze, bednarze, kołodzieje, rymarze, powroźnicy i krzesełkarze po . . 30 hal.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia dziennika urzędowego.

16.

Sądy gminne.

Na podstawie reskryptu c. i k. Wojskowej generalnej Gubernii z 22. września 1915 N. 750. zarządza się co następuje:

1) Postanowienie c. i k. Komendy obwodowej z dnia 1. sierpnia 1915 N. 9 Dziennika urzędowego — którem zezwolono na pokrywanie wydatków i potrzeb kancelaryjnych z opłat sądowych, zmienia się o tyle, że na opłacenie tych wydatków, a to czynszu, opału, oświetlenia, papieru, druków i innych potrzeb kancelaryjnych ustanawia się od 1. grudnia b. r. roczny ryczałt w kwocie 800 K. — Postanowienia dotyczące wynagrodzenia służącego sądowego, pozostają bez zmiany.

2) Wskutek tego na potrzeby kancelaryjne i opłatę służącego otrzymują sądy gminne roczny ryczałt 1280 K. płatny w częściowych ratach miesięcznych po 106 K. 66 h. od 1. grudnia b. r., w kasie c. i k. Komendy obwodowej za pokwitowaniem sędziego gminnego.

3) Sądom gminnym poleca się zamknąć rachunki należytości sądowych z dniem 30. listopada 1915 — odnośne wykazy należytości przedłożyć do dnia 5. grudnia c. i k. Sądowi obwodowemu, a pozostałą nadwyżkę złożyć w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

Od 1. grudnia b. r. należy wszystkie należytości sądowe, policzane w sposób dotychczasowy, składać miesięcznie do tejże kasy.

17.

Zbłąkane źrebię.

Dnia 24. października 1915 znaleziono na drodze leśnej między Zieloną a Przezwodami zbłąkane kare jednoroczne źrebię.

Źrebię znajduje się u Józefa Niewiadomskiego w Nieszkowie.

Właściciela wzywa się, aby celem wykazania prawa własności jawił się w Komendzie obwodowej.

18.

Edykt.

W przechowaniu c. i k. Sądu obwodowego (Oddział cywilny) w Miechowie znajduje się złoty zegarek damski remontoarowy Nr. 235105 wraz z długim srebrnym łańcuszkiem.

Właścicielkę tychże przedmiotów wzywa się, by wykazała swoje prawa własności ustnie lub pisemnie w tut. Sądzie w ciągu trzech miesięcy.

Po upływie tego czasokresu zegarek wraz z łańcuszkiem zostanie sprzedany w drodze publicznej licytacyi.

19.

Wyrok.

C. i k. Sąd polowy Komendy etapowej 4. armii zasądził następujące osoby za zbrodnię szpiegostwa, a mianowicie:

Edmunda Janickiego i Stanisława Okowańczyka, obu z Radzynia obw. Lubelski na śmierć przez powieszenie, dalej:

1. Bolesława Ochnio, 2. Józefa Kobiałkę, 3. Zygmunta Kubaczyńskiego, 4. Juliana Gołbiaka, 5. Józefa Niedziułkę, 6. Karola Jaszczura, 7. Maksymiliana Koniaka na karę ciężkiego, obostrzonego więzienia, a to:

Ochnia, Kobiałkę, Gołbiaka, Niedziułkę, Jaszczura, Koniaka na ośmnaście lat, Kubaczyńskiego na lat piętnaście.

20.

Wyroki,

którymi w czasie od 26/10 do 30/10 następujące osoby zostały zasądzone:

Imię i nazwisko	Czyn karygodny	Kara
Jan Pieczyrak z Geburtowa	Napad na przechodnia na drodze do Wielkiego Książa	Ośm lat ciężkiego, obostrzonego więzienia.
Franciszek Grzesik z Klimontowa	Rzucenie potwarzy na sołtysa przed żandarmeryą, że tenże sołtys knuje przeciw Austryakom zdradę	Dwa lata ciężkiego, obostrzonego więzienia.
Katarzyna Rejdak ze Szczytnik	Współwina w rabunku w Sudołku	Dziesięć lat ciężkiego, obostrzonego więzienia.
Wawrzyniec Dziadur Jan Twardowski	Kradzież krowy	Każdy po sześć miesięcy ciężkiego, obostrzonego więzienia.
Karol Kłębek z Kowar	Obwinił fałszywie właściciela ziemskiego przed Rosyanami o taki czyn, że tegoż właściciela Rosyanie przyaresztowali	Trzy lata ciężkiego, obostrzonego więzienia.
Kołacz Aleksander z Jędrzejowa	Sprzeniewierzenie	Siedem miesięcy, obostrzonego więzienia.

21.

List gończy.

W nocy na 20/9. b. r. urządziło kilku nieznanych sprawców napad w lesie między Michałowem a Wierzbnikiem na kilku kupców przejeżdżających do Kielc i obrabowało ich z pieniędzy i wiezionych towarów.

Po spełnieniu czynu sprawcy owi w liczbie około ośmiu uciekli w nieznanym kierunku.

Oprócz większej sumy pieniężnej, składającej się z banknotów rosyjskich, niemieckich i austryackich jak również z pieniędzy srebrnych i miedzianych, zrabowano wspomnianym kupcom, mianowicie fabrykantowi cholewek Fischlowi Goldbergerowi materyę sukienną w paski wartości 75 rubli, a handlarzowi Leizorowi Rolnickiemu 20 flaszek piwa.

Dotychczasowe dochodzenia wykazały, że między innymi, silnie podejrzanym o udział w tym napadzie rabunkowym jest niejaki Stanisław Świerz z Kunowa.

Stanisław Swierz liczy lat 29, urodz. w Kunowie, tamże przynależny i zamieszkały, dotąd niekarany, rzym.-kat., żonaty, bezdzietny, robotnik fabryczny, umie czytać i pisać (po polsku), bez majątku, syn Jana i Józefy Swierz z Kunowa.

Jest on średniego wzrostu, przysadzisty, o szerokich kościach policzkowych, ma szeroki zadarty nos, odstające uszy, czarne włosy, oczy i brwi, średnio gęste, do góry podkręcone wąsy i niespokojne spojrzenie.

Uprasza się wszystkie Komendy, władze i organy bezpieczeństwa, aby czyniły poszukiwania za sprawcami opisanego napadu rabunkowego, a zwłaszcza za Stanisławem Swierzem, aby sprawców w razie napotkania ich aresztowały i odstawiły Sądowi wojskowemu c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

C. i k. Komendant Obwodu:

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.